

ВПЛИВ МІГРАЦІЙНИХ ПРОЦЕСІВ НА СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНИЙ РОЗВИТОК КРАЇН

Одним із проявів глобалізації та інтернаціоналізації світового господарства є міжнародна міграція робочої сили. Під нею розуміється переміщення робочої сили з однієї країни в іншу для забезпечення її зайнятості.

Міграція відіграє найважливішу роль в економічному розвитку більшості країн світу, забезпечуючи перерозподіл трудових ресурсів між країнами. На посилення міграційних потоків вплинув й економічний фактор. Глобалізація, що набирає темпу, призвела, у свою чергу, до лібералізації умов міжкордонних переміщень товарів та послуг, капіталу та робочої сили. А збільшення розриву на рівні добробуту між багатими та бідними державами сформувало чіткий вектор світових міграційних процесів.

Зі зростанням масштабів міграції, у тому числі трудової, людські ресурси стали більшою мірою впливати на соціально-економічний та політичний розвиток приймаючих держав, у тому числі на розвиток ринку праці, окремих галузей, згладжування демографічних дисбалансів.

У 2020 році у світі налічувалося близько 270 млн мігрантів, тобто людей, які не живуть у країні свого народження. З 1990 року кількість мігрантів збільшилася на 120 мільйонів. Разом з тим останні 60 років частка мігрантів у світовому населенні тримається на рівні близько 3 % світового населення [2].

Примітно, що в країнах з розвинутою економікою частка іммігрантів у загальній чисельності населення збільшилася з 7 до 12 %, у той час як у країнах з ринком, що формується, і країнах, що розвиваються, вона залишається на рівні приблизно 2 % [2].

На основі проведених досліджень з'ясовано, що іммігранти у країнах з розвинутою економікою збільшують обсяги виробництва та продуктивність як у короткостроковій, так і в середньостроковій перспективі. Зокрема, зростання припливу іммігрантів на один процентний пункт щодо загальної зайнятості збільшує обсяги виробництва майже на один відсоток [1].

Це з тим, що місцеві працівники та іммігранти привносять ринку праці різноманітні навички, які доповнюють одне одного і підвищують продуктивність. Крім того, варто відзначити, що навіть невелике підвищення продуктивності завдяки імміграції сприяє зростанню середнього прибутку місцевого населення.

Однак у разі імміграції біженців у країни з ринком, що розвивається, і країни, що розвиваються, такого позитивного впливу зростання продуктивності не спостерігається. Це пов'язано з труднощами, які відчувають ці мігранти в інтеграції на місцевих ринках праці.

Також, позитивним впливом імміграції на приймаючі країни є запобігання старінню населення. Оскільки, збільшення кількості пенсіонерів тягне за собою підвищення податків на працівників та працедавців, що не є економічно вигідним для країни. Даний процес відбувається шляхом омолодження трудових ресурсів (середній вік мігрантів становить 25-30 років).

Однак, незважаючи на значні позитивні наслідки міграційних процесів для приймачих не варто забувати про існування міграційної кризи. Незважаючи на те, що пандемія COVID-19 суттєво зменшила потоки мігрантів, багато країн все ще продовжують боротьбу із негативними наслідками.

Перелік використаних джерел:

1. World Migration Report 2020. IOM. URL: https://publications.iom.int/system/files/pdf/wmr_2020.pdf (Last accessed 18.02.2022)

2. Кількість мігрантів у світі перевищила 270 млн. Укрінформ. URL: <https://www.ukrinform.ua/rubric-world/2782330-kilkist-migrantiv-u-sviti-perevisila-270-miljoniv.html>

Buchynska Viktoriia
West Ukrainian National University
Ternopil

THE IMPACT OF THE PANDEMIC ON THE POVERTY RATE OF THE EU COUNTRIES

The events of 2020 have made significant adjustments to the socio-economic development of the EU countries. Significant negative changes in monetary poverty rates due to the coronavirus crisis and quarantine measures are already under way. This crisis is threatening in several dimensions for the countries of the European Union. First, there is the urgent crisis of the health care system, which has the potential to provoke a socio-economic crisis. Secondly, the COVID-19 pandemic calls into question the basic principles of the EU's functioning, in particular freedom of movement within the Schengen area or solidarity in response to common threats. Thirdly, the ability of the EU institutions to provide timely assistance or at least coordinate Member States' responses to crisis situations is called into question. Over time, negative influences can affect other aspects of life.

In general, there are three waves of coronavirus spread. And if the first wave (March-May 2020), was considered to be "insignificant", still it caused perhaps the greatest economic and psychological shock, as it introduced new losses and risks. The second (autumn 2020) and third (February-March 2021) waves were much more powerful, causing high morbidity rate and human losses. However, economically, countries have suffered much less, as stabilizing fiscal and monetary instruments have already been used, and businesses and households have already had some "immunity". Countries that have clearly identified and adhered to anti-coronavirus